

Cum ajung eu în cer?

Mulți oameni își pun întrebarea referitoare la veșnicie. Lucrul acesta se observă la aceia care cugetă la sfârșitul lor. Actrița americană Drew Barrymore a jucat rolul principal de copil în filmul «E. T. Extraterestrul». Ea are acum 28 de ani și nu de mult a declarat: «Dacă voi muri înaintea pisicii mele, să i se dea să mănânce cenușa mea. Atunci trăiesc cel puțin mai departe în pisica mea». Nu este îngrozitoare această necunoștință și miopie referitoare la moarte?

În timpul Domnului Isus au venit mulți oameni la El. Problemele lor erau întotdeauna aproape numai pământești:

- Zece leproși doreau să fie vindecați (Luc. 17:13).
- Orbii doreau să vadă (Mat. 9:27).
- Un altul dorea să i se ajute să-și primească moștenirea lui (Luc. 12:13–14).
- Fariseii au venit cu întrebarea provocatoare, dacă trebuie să plătească sau nu impozit (Mat. 22:17).

Numai puțini oameni au venit la Isus spre a afla de la El cum se poate ajunge în cer.

Un tânăr bogat a venit la El și L-a întrebat: «*Bunule Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?*» (Luc. 18:18). Lui i s-a răspuns ce trebuie să facă, anume: să vândă tot de ce era legată inima lui și să-l urmeze lui Isus. Cum el era bogat, nu a urmat sfatul primit și a renunțat prin aceasta la cer. Mai erau și oameni care nu căutau cerul, dar au fost informați despre el la întâlnirea cu Isus. Și ei au folosit imediat prilejul oferit.

Zacheu a dorit să-L vadă pe Isus numai din curiozitate. Totuși el a găsit mai mult decât se aștepta. După vizita din casa lui Zacheu – aproape ca la o cafea – el a găsit cerul. Isus a precizat: «*Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta...*» (Luc. 19:9).

Cum se poate găsi cerul?

Din cele spuse până aici se poate preciza:

- Împărăția cerului se poate găsi într-o anumită zi. Este bine să știi lucrul acesta, căci astăzi va fi posibil și pentru tine, dragă cititoare sau cititor, să primești viața veșnică la Dumnezeu.
- Primirea împărăției cerului nu este condiționată de vreo faptă personală.
- Împărăția cerului se poate afla complet nepregătit.

Propriile noastre concepții cu privire la intrarea în cer sunt cu totul false, dacă nu le bazăm pe afirmațiile lui Dumnezeu. O cântăreață afirma într-un cântec despre un clovn care renunța la serviciul lui îndelungat într-un circ astfel: «Desigur că el ajunge în cer, căci a făcut pe mulți oameni să râdă». O donatoare bogată a construit o casă pentru săraci unde putea să trăiască gratuit 20 de femei. Condiția era ca femeile să se oblige de a se ruga câte o oră pe zi pentru mântuirea sufletului donatoarei.

Dar cum ajungem noi cu adevărat în cer? Spre a răspunde clar acestei întrebări, Domnul Isus S-a folosit de o pildă. În evanghelia după Luca, capitolul 14, versetul 16, El vorbește despre un om [în pildă omul îl reprezintă pe Dumnezeu] care vrea să dea o

masă mare [în pildă ea reprezintă cerul] și trimite la început numai invitații personale. Toate răspunsurile sunt deprimante: «Dar toți au început să se dezvinovățească. Cel dintâi i-a zis: «Am cumpărat un ogor... Am cumpărat cinci perechi de boi... Tocmai acum m-am însurat, și de aceea nu pot veni»». Isus încheie pilda cu decizia gazdei: «*Căci vă spun că nici unul din cei poftiți, nu va gusta din cina mea*». Din cele spuse este clar că cerul se poate câștiga sau pierde. Lucrul important este acceptarea sau respingerea invitației. Se poate mai simplu ca așa? Desigur că nu! Dacă cândva mulți oameni nu vor ajunge în cer, nu este pentru că ei nu ar fi cunoscut calea, ci pentru că au respins invitația.

Pilda celor trei categorii de oameni nu este un model pentru noi, căci nici unul nu acceptă invitația și nu vin la masă. Oare nu se dă masa anunțată? Ba da! După respingerea invitației sunt trimise iarăși invitații, peste tot. Nu se mai tipăresc invitații cu rame aurite. Acum este valabilă chemarea: «Veniți!» Și cine acceptă invitația are un loc asigurat la masă. Ce se întâmplă? Oamenii vin – chiar foarte mulți. După câțva timp gazda face bilanțul: mai sunt încă locuri libere! El spune slujitorilor Lui: «Duceți-vă ...? Mai invitați iarăși!»

Vreau să aplic acum pilda aceasta nouă, căci exact așa este situația noastră de astăzi. În cer mai sunt locuri libere, iar Dumnezeu îți spune: «Vino și ocupă un loc în cer! Fii înțelept și rezervă-ți veșnicia! Fă-o chiar astăzi!»

Cerul este frumos de nedescris, de aceea Domnul Isus îl compară cu o masă mare. În 1 Corinteni 2:9 se spune: «*Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc*». Pe pământul acesta nimic, absolut nimic, nu se poate compara cu cerul. Așa de inimaginabil de frumos este acolo! Să nu cumva să pierdem această ocazie, căci el este foarte prețios. Este unul care ne-a deschis ușa cerului. Acesta este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu! Numai datorită Lui putem să ajungem noi acolo așa de ușor. Acum depinde numai de voința noastră. Numai cine este nesocotit, ca cei trei oameni, nu acceptă invitația.

Salvarea se face prin Domnul Isus Hristos.

În Faptele apostolilor (cap. 2:21) citim: «*Oricine va chema Numele Domnului [Isus], va fi mântuit*». Aceasta este una dintre importantele fraze ale Noului Testament. Pavel, când se afla în pușcăria din Filipi, a explicat gardianului: «*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta*» (Fap. 16:31). Acest mesaj este concis, dar el lucrează și schimbă viața. Gardianul s-a pocăit chiar în noaptea aceea.

De unde salvează Isus? Trebuie să știm neapărat: de pe calea ce duce la pierzarea veșnică, în iad. Despre iad și cer Biblia spune că acolo oamenii vor fi veșnic. Unul este groaznic, iar celălalt este minunat. Nu există un al treilea loc. La cinci minute după moarte nimeni nu va mai spune, «căci morți sunt cei muriți» sau «la moarte se sfârșește totul». Persoana Domnului Isus decide totul. Toată veșnicia noastră depinde de o singură persoană – Isus – și de relația noastră față de el!

Când eram în Polonia, într-o călătorie de evanghelizare, am vizitat lagărul de la Auschwitz.

În timpul celui de-al treilea imperiu german s-au produs acolo lucruri groaznice. Din 1942 până în 1944, mai mult de 1,6 milioane de oameni, majoritatea iudei, au fost gazați și apoi arși acolo. În literatură se vorbește de «iadul de la Auschwitz». În timp ce grupul nostru vizita o cameră de gazare, unde au fost omorâți câte 600 de oameni la

fiecare șarjă, am cugetat la această denumire. Acolo a fost groaznic de nedescris. Dar a fost acolo într-adevăr *iadul*?

Noi am putut să vizităm camera de cazare numai pentru că în 1944 această grozăvie a încetat. Instalația poate fi acum vizitată și acolo nu mai este nimeni chinuit sau otrăvit. Camerele de cazare de la Auschwitz au fost temporare, pentru un timp. Însă iadul Bibliei este veșnic.

În hala de la intrarea muzeului de astăzi am văzut un tablou cu Domnul Isus Hristos răstignit. Un deținut și-a arătat speranța lui în Cel răstignit, zgâriind cu un cui pe perete. Și pictorul acesta a murit în camera de gazare, însă el L-a cunoscut pe Isus, Salvatorul. Deși el a murit într-un loc groaznic, pentru el cerul a fost deschis. Odată ce omul a ajuns acolo, nu mai există nici o scăpare și nici o salvare din iadul de care Domnul Isus avertizează insistent în Noul Testament (spre ex.: Mat. 7:13; Mat. 5:29–30; Mat. 18:8). Deoarece în comparație cu Auschwitz iadul funcționează veșnic, nici nu îl poate vizita nimeni.

Și cerul este veșnic. Iar acesta este locul unde vrea să ne ducă Dumnezeu. De aceea acceptați invitația de a ajunge în cer. Cheamă Numele Domnului, pentru ca astfel să-ți rezervi cerul!

După o predică ținută, am fost întrebat de o femeie neliniștită: «Chiar se poate rezerva cerul? Sună ca într-o agenție de voiaj!» Am aprobat-o, spunându-i: «Cine nu rezervă, nu ajunge la țintă. Dacă vrei să ajungi pe insula Hawaii, trebuie să ai un bilet de avion valabil». Ea m-a întrebat: «Dar biletul de avion trebuie plătit, nu-i așa?!» – «Da, și biletul spre cer! El este însă așa de scump, încât nimeni din noi nu-l poate plăti. Păcatul nostru este acela care ne împiedică. Dumnezeu nu îngăduie în cerul Lui nici un păcat. Cine vrea ca după viața aceasta de aici să petreacă veșnicia la Dumnezeu, trebuie să fie mai întâi eliberat de vina păcatului lui. Eliberarea poate fi făcută numai de o persoană fără păcat – iar această persoană este Isus HRISTOS. Numai El poate plăti! Iar El a plătit cu sângele Său, prin moartea Sa pe cruce».

Ce pot să fac eu, deci, spre a ajunge în cer? Dumnezeu ne adresează și nouă invitația Lui de salvare. Multe locuri din Biblie ne invită insistent să răspundem chemării lui Dumnezeu:

- «*Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă!*» (Luc. 13:24).
- «*Pocățiți-vă, căci împărăția cerului este aproape!*» (Mat. 4:17).
- «*Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află*» (Mat. 7:13–14).
- «*Apucă viața veșnică la care ai fost chemat...*» (1 Tim. 6:12).
- «*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta...*» (Fap. 16:31).

Toate acestea sunt invitații insistente, care ar trebui să ne trezească. Din text se observă seriozitatea, fermitatea și urgența lor. Procedăm cum trebuie, dacă răspundem invitației cu o rugăciune care, în formă liberă, ar putea suna astfel:

«Doamne Isuse, astăzi am citit că numai prin Tine pot ajunge în cer. Eu doresc să fiu cândva cu Tine în cer. De aceea scapă-mă de iad, în care așa ajunge pentru veșnicie datorită vinii mele. Pentru că m-ai iubit așa de mult, ai și murit pentru mine pe cruce și ai plătit vina pentru păcatele mele. Tu îmi cunoști toate păcatele – din copilăria mea. Tu cunoști orice păcat, tot ceea ce eu sunt conștient, dar și tot ceea ce eu am uitat de mult. Tu

cunoști tot ceea ce am eu în inimă. Eu sunt înaintea Ta ca o carte deschisă. Nu pot ajunge în cer în starea mea actuală. Te rog, iartă-mi păcatele, pe care le regret din inimă. Intră în viața mea și înnoiește-o. Ajută-mă să renunț la tot ce nu-Ți este plăcut Ție și dăruiește-mi obișnuințe noi, binecuvântate de tine. Deschide-mi cuvântul Tău, Biblia. Ajută-mă să înțeleg ce vrei să-mi spui și dă-mi o inimă ascultătoare, spre a putea face ce-Ți este plăcut Ție. Fii Tu de acum încolo DOMNUL meu. Vreau să-Ți urmez, te rog arată-mi calea pe care trebuie să merg în toate domeniile vieții mele. Îți mulțumesc că m-ai ascultat, că pot să fiu acum un copil al lui Dumnezeu, care odată va fi la Tine, în cer. Amin.»

Prof. Dr. Ing. Werner Gitt